

D ů v o d y:

Stěžovatelka, přihlížejíc zřejmě k výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914, věstník čís. 43 a k tam obsaženému výkladu § 251 čís. 6 ex. ř. v doslovu článku VIII. čís. 27 novely, správně sice vykládá zákon, jenže ho správně nepoužívá v tomto případě, tvrdíc, že knihtiskař mohl by býti považován za maloživnostníka pouze tehdy, kdyby pracoval s jedním lisem, že, když dlužník pracuje, jako v tomto případě, se čtyřmi stroji, když mu tedy po zabavení zůstanou ještě dva stroje, nemůže býti považován za maloživnostníka a že proto dva zabavené stroje nelze považovati podle § 251 čís. 6 ex. řádu za nezabavitelné. Stěžovatelka přehlíží, že v živnostech mohou se naskytovati značné různosti, že jsou živnosti, které vůbec nelze vykonávati bez pomocníků a beze strojů, což zajisté dopadá i při knihtiskařské živnosti, pokud se týče, že počet strojů sám o sobě není rozhodující při řešení otázky ochrany podle § 251 čís. 6 ex. ř., která novelou slovy »k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti« proti dřívějšímu doslovu »k osobnímu výkonu svého povolání« byla značně rozšířena v ten způsob, že novým doslovem »má býti vyjádřeno, že vyňaty jsou nejenom nezbytné předměty, nýbrž i ty, jichž je zapotřebí k výhodnému provozování odpovídajícímu osobním (rodinným) poměrům řemeslníkovým, že má tudíž býti zajištěno další provozování v dosavadním rozsahu s dosavadními prostředky (stroji), jak jest jich dnes nezbytně zapotřebí i při provozování drobné živnosti, aby byla zachována schopnost soutěže«. Z toho je zjevno, když dlužník podle zjištění rekursního soudu, jehož správnosti stěžovatelkou ani není odporováno, má kromě zabavených dvou strojů ještě dva jiné stroje a když jak uvádí dále pramen, z něhož je čerpáno řečené zjištění, všechny tyto stroje jsou rozličného druhu a každý z nich slouží jinému účelu, když jeden ze zabavených strojů je ručním lisem, ale oba (zabavené) jsou nezbytné k dalšímu provozu dlužníkovy knihtiskařské živnosti, že sluší považovati dlužníka za maloživnostníka a zabavené stroje podle § 251 čís. 6 ex. ř. za nezabavitelné, poněvadž jich je nezbytně zapotřebí v tomto případě k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti dlužníkovy. Nerozhoduje tedy počet strojů, nýbrž rozhodují uvedené okolnosti.

Čís. 7857.

Při úvěrní zástavě nelze žádati prikázání úroků z pohledávky kryté úvěrní zástavou přes rámec této zástavy; takové úroky lze prikázati z nejvyššího podání jen, pokud bylo pro ně zřízeno zástavní právo ať v rámci hlavní nebo vedlejší úvěrní hypoteky.

Exekuční soud, rozvrhuje nejvyšší podání, může při pohledávkách z důvodu práva veřejného v případě odporu rozhodovati jen o otázce, zda takové pohledávce přísluší zástavní právo, a o jeho pořadí. Uplatňováno-li však odporem, že taková pohledávka není po právu, nebo je-li spornou správnost její výměry, může o těchto otázkách rozhodovati jen příslušný úřad správní.

Exekuční soud může sám vyřídit odpor hypotekárního věřitele, jde-li o řešení právní otázky na základě nesporného skutkového podkladu; má-li být rozhodnuto o odporu na základě sporných skutkových okolností, jest ho poukázati na pořad práva.

(Rozh. ze dne 10. března 1928, R I 75/28.)

Při rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost odporovala hypotekární věřitelka banka M. jednak příkazání 10% obecní přirážky k státnímu poplatku nemovitostnímu v pořadí výsadním, jednak příkazání úroků, úroků z prodlení a útrat záložně V. v pořadí jistiny úvěrové pohledávky. Exekuční soud vyhověl odporu potud, že nepřikázal záložně V. úroky, úroky z prodlení a útraty, pokud přesahovaly rámec úvěrové pohledávky, jinak odpor zamítl. Rekursní soud k rekursu záložny V. a banky M. napadené usnesení potvrdil a odvětil k rekursu záložny V. v důvodech: Není opodstatněna stížnost záložny V., která brojí proti tomu, že jí nebyl přikázán zbytek úroků 193.249 Kč 21 h v pořadí jistiny 1,300.000 Kč, neboť v projednávaném případě jde o pohledávku úvěrní a proto, bylo-li záložně V. přikázáno na jistinu, úroky a útraty 1,500.000 Kč nemůže stěžovatelka právem nic požadovati, když tím vtělená pohledávka s úroky a s útratami byla vyčerpána, neboť ustanovení § 216 ex. ř. o stejném pořadí úroků s jistinou může při pohledávkách kaučních míti neomezenou platnost jen potud, pokud úroky nevyčerpávají příslušnou vtělenou částku. (§ 224 ex. ř.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu záložny V., vyhověl však dovolacímu rekursu banky M. potud, že poukázal odpor banky M. proti příkazání pohledávky 10% obecní přirážky k převodnímu poplatku na pořad správní a že odpor téže banky proti příkazání úroků z prodlení v rámci úvěrové zástavy za úroky z prodlení pro záložnu V. poukázal na pořad práva.

Důvody:

Záložna V. hájí neprávem názor, že při zástavě úvěrní může žádati příkazání úroků z pohledávky kryté úvěrní zástavou i přes rámec této zástavy. To by odporovalo ustanovení § 224 ex. ř. Úroky takové lze přikázati z nejvyššího podání jen, pokud pro ně bylo zřízeno právo zástavní a to ať v rámci hlavní hypoteky nebo v rámci vedlejší úvěrní hypoteky (pro vedlejší závazky). Pokud tedy záložna V. žádala příkazání úroků z pohledávky zajištěné úvěrní hypotekou mimo rámec hlavní úvěrní hypoteky a také mimo rámec hypoteky za vedlejší závazky, činila tak neprávem a nižší soudy právem nepřikázaly z nejvyššího podání úroky, z rámce úvěrní hypoteky vybočující. Dovolací rekurs záložny V. není tedy opodstatněn. Banka M. vytýká právem, že exekuční soud sám rozhodl o jejím odporu proti příkazání pohledávky městu Praze záležející z 10% přirážky ke státnímu reálnímu poplatku. Tato banka vznesla odpor proti výši této pohledávky z toho důvodu, že platební rozkaz na

základní státní reální poplatek byl napaden rekurem a že tento původně vyměřený převodní poplatek 246.750 Kč byl snížen na 70.000 Kč. Exekuční soud může při pohledávkách z důvodu práva veřejného, jako jsou pohledávky na daních, poplatech a veřejných dávkách rozhodovati v případě odporu sám jen o otázce, přísluší-li takové pohledávce právo zástavní, a o jeho pořadí. Uplatňuje-li se však odporem, že pohledávka taková není po právu, nebo je-li sporná správnost její výměry, může o těchto otázkách, spadajících do oboru práva veřejného, rozhodovati jenom příslušný úřad správní. (§ 33 vl. nař. ze dne 27. dubna 1922, čís. 143 sb. z. a n.). Proto měl odpor banky M. proti správnosti výměry dávky býti poukázán podle třetího odstavce § 231 ex. ř. na pořad správní. Nerozhoduje, zda banka M. tvrdila, že podala rekurs proti platebnímu rozkazu obce pražské, jímž ona 10% přírážka byla vyměřena, ježto v důsledku příznivého vyřízení rekursu proti výměře základního státního převodního poplatku i o výši obecní přírážky k němu může rozhodovati zase jen úřad správní a tento posoudí význam toho, zda byl či nebyl podán zvláštní rekurs proti výměře přírážky, i význam vlivu té okolnosti na výměru přírážky, byl-li podán toliko rekurs do výměry státního základního poplatku. Rovněž právem stěžuje si banka M. do toho, že přes její odpor proti přikázání 100.000 Kč na úroky z pohledávky záložny V. podle prohlášení ze dne 30. března 1920 byly tyto úroky záložně V. přikázány v rámci vedlejší hypoteky za úroky z prodlení. Exekuční soud může sám vyříditi odpor hypotekárního věřitele, jde-li o řešení právní otázky na základě nesporného skutkového podkladu. Má-li však býti rozhodnuto o odporu na základě sporných skutkových okolností, nutno ho poukázati na pořad práva. Banka M. vznesla proti přikázání úroků v rámci vedlejší hypoteky za úroky z prodlení odpor proto, že jistota za úroky z prodlení do 100.000 Kč byla vložena do knihy pozemkové nedopatřením, že v zástavním prohlášení ze dne 30. března 1922 zřízena byla zástava jen pro pohledávku hlavní do výše 1,300.000 Kč a pro vedlejší závazky do výše 100.000 Kč a že jistota pro úroky byla obsažena jenom v žádosti knihovní. Tuto okolnost však záložna V. popřela. Exekuční soud se nepokusil zjistiti obsah onoho prohlášení a získati tak nesporný skutkový základ pro řešení právní otázky, bylo-li oním prohlášením zřízeno sporné zástavní právo pro úroky z prodlení po právu, je-li pro ně důvod tvrzený, totiž zástavní smlouva. Proto nemohl exekuční soud, nemaje nesporného skutkového základu, rozhodovati o právní otázce, je-li vložené zástavní právo pro úroky z prodlení po právu. Měl tedy v tomto směru odpor banky M. poukázati na pořad práva.

Čís. 7858.

Exekuční řízení se končí již právoplatným příklepem, nikoliv teprve právoplatností rozvrhového usnesení, a nelze je napotom odložit.

Pro povolení poznámky spornosti stačí, že byla tím, kdo byl vkladem do pozemkové knihy dotčen ve svém knihovním právu, podána za-